कम्रेत्यादि। सुग्रीवोनृपं लक्ष्मणं प्रावदत् कम्राभिः कामु भ०
कीभिः स्त्रीभिः परिवृतः सन् प्रणमन् अर्थात् ताभिः सह पूर्व्व
वत् रः आत्मनः क्षेमं कुशलं आशंसुः इच्छुः सन्भिक्षाशंसउः
अतएव तस्य प्रसादं इच्छुः साधु इच्छन् विन्द्विच्छू इति निपातः
ढघेकृतीत्यादौ उदन्तवर्ज्जनात् न षष्ठी ॥ २४ ॥

अहं स्वप्नक् प्रसादेन तव वन्दारुभिः सह। अभी
रुरवसं स्त्रीभिर्भासुराभिरिहेश्वर ॥ २५ ॥

अहमित्यादि। अहं तव प्रसादेन इह गुहायामवसं उषितवान् ज०म०
स्वप्नक् निद्रालुः चिन्ताभावात् स्वपितृषोर्नजिङ् वन्दारुभिर्व्वन्द
नशीलाभिः सह शृवन्द्योरारुः अभीरुः अभयशीलः भियः क्रुक्लु
कनौ भास्वराभिः भासनशीलाभिः ईश्वरः ईशनशीलः स्थेशभा
सेति वरच्॥ २५ ॥

अहमित्यादि। किमुक्तवानित्याह हे ईश्वर तव प्रसादेनाहं भ०
स्त्रीभिः सह इह गुहायां अवसं उषितवानस्मि अहं कीदृशः
स्वप्नक् साधु स्वपन् स्वपतृषगृधधृषोङ्गज्इति ङ्गज् अभीरुर्भय
हीनः क्रुक्लुकौभियइति क्रुः कीदृशीभिः स्त्रीभिः वन्दारुभिः प्रणा
मशीलाभिः साधु स्तुतिं कुर्व्वाणाभिर्व्वा शृवन्द आरुः भास्वराभिः
दीप्तिशीलाभिः साधु दीप्यमानाभिर्व्वा भासीशिभ्यां यायायभा
स्कसेत्यादिना वरः ॥ २५ ॥

विद्युन्नाशं रवेर्भासं विभ्राजं शशलाञ्छनं। राम
प्रत्तेषु भोगेषु नाहमज्ञासिषं रतः ॥ २६ ॥